

[Bertel Dahlgaard.]

dobler den højtærede Minister Skatten ogsaa i dette Tilfælde. Jeg tror, man kan sige, at det er ligegyldigt, om Priserne gaar op eller ned, det, der er det afgørende for Ministeren, er at faa Pengene i Klingbeutelen.

Søren Olesen:

Det foreliggende Lovforslag berører to Forhold, som egentlig er noget forskellige; det angaar dels en Forhøjelse af Stempelafgiften, dels en Forhøjelse af Tinglysningsafgiften. Tinglysning er jo en ren forretningsmæssig Opgave, som Staten udfører for Borgerne for at sikre Retsgyldigheden af de Handeler, der indgaas, og det er rimeligt, at Staten faar en Betaling, som staar i Forhold til Tjenesteydelsen. Nu er det ikke let at beregne, hvor store Udgifter Tinglysningsarbejdet paafører Staten, da det er blandet sammen med andre Grene af Administration og Retsvæsen. Der er imidlertid en Forskel i det Princip, Staten anvender, og det, man har lovfæstet over for erhvervsdrivende, hvor Priskontrollen siger, at det er ikke tilladt at have højere Fortjeneste rent pengemæssigt end den, man havde før, selv om Omsætningen og Priserne er steget. Naar det gælder Tinglysning mener man altsaa, at til Trods for at Priserne ogsaa her er steget, fordi der handles til meget større Beløb, kan man alligevel ikke nøjes med den Stigning, som derved fremkommer, nu vil man have den dobbelte Betaling. Hvorvidt det er berettiget, er ikke let at afgøre, medmindre der kan gives nogle Oplysninger om, hvilke Bekostninger det medfører for Staten.

Stempelafgiften er derimod en ren Skat; Staten inviterer sig selv med til Lidkøb, kan man sige, og nu er den oven i Købet utilfreds med, at Lidkøbet ikke er godt nok. Denne Stempelafgift rammer paa mange Maader i høj Grad de daarligst stillede — jeg tænker ikke særlig paa, naar der handles, men naar der er Tale om at laane, idet Laansøgeren altid maa betale Afgiften. Staten siger altsaa til den Mand, der i Forvejen er vanskeligt stillet og skal

laane: Naar du har Raad til at laane Penge, maa der her være Lejlighed for os til at faa nogle Penge hos dig. Jeg vil derfor paa mit Partis Vegne udtale, at vi er Modstandere af Forslaget om Stempelafgiftens Forhøjelse.

Finansministeren**(Thorkil Kristensen):**

Det er med en vis Tilfredsstillelse, jeg har bemærket den Anerkendelse for Alsidighed, der maa ligge i, at mine Forslag efterhaanden faar Tilslutning fra de mest forskelligartede Sider. Det her foreliggende Lovforslag har jeg ikke fremsat med nogen større Begejstring; jeg er godt klar over, at det havde været ønskeligt at opretholde den Nedsættelse, der blev indført i 1929, men de finansielle Forhold ligger modsat af, hvad de gjorde dengang.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller talte om 3 Mill. Kr., som jeg havde givet Afkald paa, men han nævnte ikke, hvorom det drejede sig. Nu bagefter forstaar jeg, at han sigtede til Afgiften ved Omsætning af Værdipapirer. Det er nu ikke rigtigt, at der blev givet Afkald paa 3 Mill. Kr. Selve denne Afgift indbragte ca. 3 Mill. Kr. aarlig, og det, det drejede sig om, var kun en Nedsættelse i visse Tilfælde, ikke i alle, saa det kan i hvert Fald kun være en Del af de 3 Mill. Kr., der forsvinder paa den Maade; personlig tror jeg, det er en ret ringe Del, men det er muligt, at det ikke burde være sket. Forholdene var jo dengang mere uafklarede end i Dag.

Jeg skal gerne, hvis jeg er i Stand til det, i Udvalget give nogle Oplysninger, saaledes som det ærede Medlem Robert Mikelsen bad om.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, der i øvrigt med klædelig Beskedenhed erklærede sig selv for overflødig i denne Sag, mente ikke, der var den fornødne Konsekvens i, at man forhøjede her ligesom for Toldafgifternes Vedkommende, idet der med Hensyn til Toldafgifterne særlig er Tale om Vægtafgifter, medens der her er Tale om Værdiafgifter. Hvis det ærede Medlem dermed kun vil udtrykke, at den